

Kast mellan hopp och förtvivlan när kriserna ställer sig på rad

Vår första fullständiga månad har passerat förbi, och därmed har vi hunnit avsluta vår 8:e vecka i Europaparlamentet. Sakta men säkert börjar även den isolerade verkligheten inne i parlamentet återgå till ett tillstånd som i allt mindre utsträckning tyngs av restriktioner. Det är fascinerande hur ett så simpelt element som att själv få välja på vilken sida av korridoren du ska traska kan kännas som ett privilegium. Det finns dock fortfarande en diskrepans mellan restriktionerna i och utanför parlamentet, vilket inte alltid känns helt logiskt. Vi använder fortfarande munskydd i parlamentet, men kan efter arbetsdagens slut välja att gå raka vägen in på en fullspäckad bar där inga restriktioner alls längre gäller för gäster.

Utöver det ordinarie arbetet i parlamentet har båda Centerpartiets Europaparlamentariker varit på besök i Ungern för att kampanja inför det stundande valet som går av stapeln till helgen, den 3/4. De vittnesuppgifter som de tog med sig tillbaka till Bryssel har medfört nya perspektiv, som många av oss inte greppat sedan tidigare. Partimedlemmar i Ungerska Momentum, tillika Centerpartiets syskonparti och det parti som Emma och Abir visade sitt stöd för, delade med sig av oroande upplevelser. Personer som öppet visat sitt stöd och engagerat sig för att stärka oppositionen ska ha förhörts och ifrågasatts på ett sätt som tydligt indikerar närvaron av antidemokratiska krafter. Det går dessutom att konstatera att politiska budskap från Viktor Orbáns parti förmedlas via nationell media med motivering att det handlar om samhällsinformation, då det annars inte är tillåtet. Det återstår att se hur det går för Momentum och oppositionen i Ungern, även om läget dessvärre inte ser allt för ljus ut.

Desinformation som mediestrategi är inte något som Orbán dragit sig för att använda, och så gäller även en annan maktgalen politisk ledare som tyvärr fortfarande är högaktuell. Det politiska läget i EU påverkas i hög grad av kriget i Ukraina, och Putins utspel. Det är givetvis helt omöjligt att avgöra hur framtiden kommer te sig, men vi håller tummarna för att den humanitära kris som just nu utspelar sig framför våra ögon snart får ett slut. Det är snabba kast mellan hopp och förtvivlan, när man å ena sidan får uppmuntrande nyheter om hur mycket sämre det går för de ryska trupperna än vad Kreml hade förväntat, men å andra sidan hör om den förstörelse som deras framfart medfört.

För Emmas del har krigets utveckling gett upphov till omfattande diskussioner om såväl energiförsörjning som lantbruk och matproduktion i EU. Syftet har varit att minimera beroendet av rysk inblandning, och ryska intressen. Den initiala nöten att knäcka har utgjorts av att EU i stor utsträckning idag importerar rysk olja och naturgas för att möta energibehovet, vilket innebär stora intäktsströmmar in i ryska oligarkers och Putins fickor. På kort sikt har fokus varit att hitta alternativa leverantörer som kan matcha de volymer som efterfrågas. En av lösningarna som presenteras är en ökad import av flytande naturgas, eller LNG som det oftast benämns som, vilket öppnar upp för transport som inte kräver gasledning.

Marie Hanson & Isabella Aslan
Deltagare Centerpartiets internationella akademi
Praktikanter vid Centerpartiets Brysselkansli, Europaparlamentet
2022-04-01

I samband med kritiska samtal om EU:s energiförsörjning har även en ökad vilja och engagemang för att öka självförsörjningsgraden infunnit sig. Import från tredjeland anses inte vara långsiktigt hållbart, vilket i förlängningen går hand i hand med att göra sig av med beroendet av fossila energikällor. Därmed hade man kunnat hoppas på att EU:s institutioner enhälligt uppmuntrat en påskyndning av den gröna omställningen, och ökat andelen förnyelsebar energi i systemet. Riktigt så enkelt har det tyvärr inte varit. Det finns ett förvånansvärt utbrett tvivel gällande förnyelsebara energikällor i stort, men framförallt gällande tillförlitligheten. Motståndet är inte fullständigt obefogat med hänsyn till behovet av en stabil och förutsägbar marknad, men det kan inte tillåtas att begränsa utvecklingen. För det är just utveckling och investeringsvilja som behövs. Jag är övertygad om att batterier och energilagring kommer spela en betydande roll för att lyckas konstruera ett hållbart energisystem, och det är i den här omställningsfrämjande kategorin som de tunga investeringarna måste göras. Kapitalet kan inte hamna i projekt som kommer fortsätta att göra oss beroende av fossila bränslen, oavsett var de kommer ifrån.

Som konsekvens av en orolig energimarknad och kriget i Ukraina har lantbruket drabbats hårt runt om i EU. Ukraina har kallats, som de flesta förhoppningsvis har koll på vid det här laget, världens kornbod. Nuvarande situation har bland annat medfört att priset på djurfoder ökat, samtidigt som kostnaderna för bränsle och gödning också gått upp. Utöver de konsekvenser som påverkar Europas jordbruk förser också Ukraina otroligt många människor med spannmål inom ramen för exempelvis FN:s World Food Programme, människor som nu riskerar att drabbas av svält. I vilken utsträckning som krisen kommer att påverka vår livsmedelsproduktion i Sverige återstår att se, men det kommer vid ett tillfälle där flera lantbruksverksamheter redan är pressade. EU-kommissionen presenterade nyligen ett krispaket till lantbrukare runt om i unionen, vilket givetvis var varmt välkommet. Huruvida det är en hållbar lösning på lite längre sikt är dock oklart. Om vi vill öka självförsörjningsgraden räcker det knappast med att våra svenska livsmedelsproducenter precis får ihop det för att klara av att driva vidare sina verksamheter. Det måste snarare till någon form av systemförändring där priset som vi konsumenter betalar motsvarar kostnaderna som värdekedjan gett upphov till. Den sammanfattande uppmaningen till dig som konsument är som alltid att äta svenskproducerad mat, för att dra ditt strå till stacken.

Jag är fortsatt otroligt tacksam och omättligen nyfiken på den bubbla som vi fått möjlighet att bli en del av här i Bryssel. Det är givetvis blandade känslor att vara i händelsernas centrum och se hanteringen av fullskaliga kriser på nära håll, men ett som är säkert är att vi lär oss otroligt mycket längs vägen.

På återseende,
Marie Hanson